

دور زدن قوانین الهی و عرفی اصل اعتقادی ریشه ای شیعه ای است

آیا امامان نیز در قیامت شفاعت می کنند؟ (پایگاه حوزه)

"از نظر قرآن اصل امکان شفاعت غیر خداوند ولی باذن خداوند مسلم است. اما اینکه شفاعت کنندگان چه کسانی هستند در قرآن بطور صریح نام آنها آورده نشده است هر چند بعضی اوصاف آنها آمده است [1]."

ولی در روایات دقیقاً شفاعت کنندگان معین شده اند. اما نسبت به پیامبر (ص) شیعه و سنی اتفاق نظر دارند و هر دو فرقه روایات زیادی نقل می کنند که پیامبر در روز قیامت دارای مقام شفاعت است و این از مسلمات است.

و از نظر شیعه، شفاعت ائمه اهل بیت علیهم السلام نیز از مسلمات است که در روایات بسیاری وارد شده است و اوصافی که برای شفاعت کنندگان در قرآن ذکر شده است، بطریق اولی برایشان تطبیق می کند.

برای اطلاع بیشتر به کتاب تفسیر المیزان، تالیف علامه طباطبائی جلد 1، صفحه 154 تا صفحه 186 مراجعه بفرمائید.

[1] شفاعت از چه کسانی صادر میشود؟

شفاعت بر دو قسم است، یکی تکوینی، و یکی تشریحی و قانونی، اما شفاعت تکوینی که معلوم است از تمامی اسباب کونی سر می زند، و همه اسباب نزد خدا شفیع هستند، چون میان خدا و مسبب خود واسطه اند، و اما شفاعت تشریحی و مربوط باحکام، (که معلوم است اگر واقع شود، در دائره تکلیف و مجازات واقع میشود) نیز دو قسم است:

1- یکی شفاعتی که در دنیا اثر بگذارد، و باعث آمرزش خدا، و یا قرب بدرگاه او گردد، که شفیع و واسطه میان خدا و بنده در این قسم شفاعت چند طائفه اند.

اول توبه از گناه، که خود از شفیعان است، چون باعث آمرزش گناهان است، همچنانکه فرمود: (قل: یا عباد الذین اسرفوا علی انفسهم، لا تقنطوا من رحمة الله، ان الله یغفر الذنوب جمیعا، انه هو الغفور الرحیم، و انیبوا الی ربکم، بگو: ای بندگانم، که بر نفس خود زیاده روی روا داشتید، از رحمت خدا مایوس نشوید، که خدا همه گناهان را می آمرزد، چون او آمرزگار رحیم است، و بسوی پروردگارتان توبه ببرید)، که عمومیت این آیه، حتی شرک را هم شامل میشود، و قبلا هم گفتیم: که توبه شرک را هم از بین می برد.

دوم ایمان برسول خدا (صلی الله علیه و آله وسلم) است، که در باره اش فرموده: (أمنوا برسوله تا آنجا که می فرماید: یغفر لکم، برسول او ایمان بیاورید، تا چه و چه و چه، و اینکه گناهانتان را ببامرزد).

یکی دیگر عمل صالح است، که در باره اش فرموده: (وعد الله الذین آمنوا و عملوا الصالحات: لهم مغفرة و اجر عظیم، خدا کسانی را که ایمان آورده، و اعمال صالح کردند، وعده داده: که مغفرت و اجر عظیم دارند)، و نیز فرموده: (یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله، و ابتغوا الیه الوسیلة، ای کسانی که ایمان آورده اید، از خدا بترسید، و (بدین وسیله) وسیله ای بدرگاهش بدست آورید) و آیات قرآنی در این باره بسیار است.

یکی دیگر قرآن کریم است، که خودش در این باره فرموده: (یهدی به الله من اتبع رضوانه، سبل السلام و یخرجهم من الظلمات الی النور باذن، و یهدیهم الی صراط مستقیم، خداوند بوسیله قرآن کسانی را که در پی خوشنودی اویند، باذن خودش بسوی راه های سلامتی هدایت نموده، و ایشانرا از ظلمت ها بسوی نور هدایت نموده، و نیز بسوی صراط مستقیم راه مینماید).

یکی دیگر هر چیز است که با عمل صالح ارتباطی دارد، مانند مسجدها، و امکنه شریفه، و متبرکه، و ایام شریفه، و انبیاء، و رسولان خدا، که برای امت خود طلب مغفرت می کنند، همچنانکه در باره انبیاء فرموده: (و لو انهم اذ ظلموا انفسهم، جاؤک، فاستغفروا الله و استغفر لهم الرسول، لوجدوا الله توابا رحیما، و اگر ایشان بعد از آنکه بخود

ستم کردند ، آمدند نزد تو ، و آمرزش خدا را خواستند ، و رسول هم برایشان طلب مغفرت کرد ، خواهند دید که خدا توبه پذیر رحیم است) .

و یکی دیگر ملائکه است ، که برای مؤمنین طلب مغفرت می‌کند ، همچنانکه فرمود : (الذين يحملون العرش و من حوله ، يسبحون بحمد ربهم ، و يؤمنون به ، و يستغفرون للذين آمنوا ، آن فرشتگان که عرش را حمل می‌کنند ، و اطرافیان آن ، پروردگار خود را بحمد تسبیح می‌گویند ، و باو ایمان دارند ، و برای همه آن کسانی که ایمان آورده‌اند ، طلب مغفرت می‌کنند) و نیز فرموده : (و الملائكة يسبحون بحمد ربهم ، و يستغفرون لمن فی الارض ، ألا ان الله هو الغفور الرحيم ، و ملائکه با حمد پروردگار خود ، او را تسبیح می‌گویند ، و برای هر کس که در زمین است طلب مغفرت می‌کنند ، آگاه باشید که خداست که آمرزگار رحیم است) .

یکی دیگر خود مؤمنینند ، که برای خود ، و برای برادران ایمانی خود ، استغفار می‌کنند ، و خدایتعالی از ایشان حکایت کرده که می‌گویند : (و اعف عنا ، و اغفر لنا ، و ارحمنا ، انت مولینا ، و بر ما ببخشای ، و ما را بیامرز و بما رحم کن ، که تویی سرپرست ما) .

2- (قسم دوم از شفاعت) قسم دوم شفيعی است که در روز قیامت شفاعت می‌کند ، شفاعت بان معنائی که شناختی ، حال ببینیم این شفيعان چه کسانی هستند ؟ یک طائفه از اینان انبیاء علیهم السلامند ، که قرآن کریم در باره شفاعتشان می‌فرماید : (و قالوا : اتخذ الرحمن ولدا ، سبحانه ، بل عباد مكرمون ، تا آنجا که می‌فرماید : (و لا یشفعون الا لمن ارتضى ، مشرکین می‌گفتند : خدا فرزند گرفته منزله است خدا ، بلکه فرشتگان بندگان مقرب خدایند ، (تا آنجا که می‌فرماید) و شفاعت نمی‌کنند مگر برای کسیکه خدا بپسندد) .

که یکی از آنان عیسی بن مریم (علیها السلام) است ، که در روز قیامت شفاعت می‌کند ، و نیز می‌فرماید (و لا یملک الذین یدعون من دونه الشفاعة ، الا من شهد بالحق ، و هم یعلمون ، آن کسانی که مشرکین بجای خدا میخوانند ، مالک شفاعت نیستند ، تنها کسانی مالک شفاعتند ، که بحق شهادت میدهند و خود دانای حقند) .

و این دو آیه شریفه ، علاوه بر اینکه دلالت می‌کنند بر شفاعت انبیاء ، دلالت بر شفاعت ملائکه نیز دارند ، چون در این دو آیه گفتگو از فرزند خدا بود ، که مشرکین ملائکه را دختران خدا می‌پنداشتند و یهود و نصاری مسیح و عزیز را پسر خدا می‌پنداشتند .

دسته‌ای دیگر از شفيعان روز قیامت ملائکه هستند ، که قرآن کریم در باره شفاعت کردن آنان می‌فرماید : (و کم من ملک فی السماوات ، لا تعنی شفاعتهم شیئا ، الا من بعد ان یاذن الله لمن یشاء و یرضى ، و چه بسیار فرشته که در آسمانهاست ، و شفاعتشان هیچ اثری ندارد ، مگر بعد از آنکه خدا برای هر کس بخواهد اجازه دهد) ، و نیز می‌فرماید : (یومئذ لا تنفع الشفاعة ، الا من اذن له الرحمن ، و رضی له قولا ، یعلم ما بین یدیهما ، و ما خلفهم ، امروز شفاعت سودی نمی‌بخشد ، مگر کسیکه رحمان باو اجازه داده باشد ، و سخن او پسندیده باشد ، خدا آنچه را که پیش روی ایشانست ، و آنچه را از پشت سر فرستاده‌اند ، میداند) .

طائفه دیگر از شفيعان در قیامت شهدا هستند ، که آیه : (و لا یملک الذین یدعون من دونه الشفاعة ، الا من شهد بالحق ، و هم یعلمون) ، که ترجمه‌اش گذشت ، دلالت بر آن دارد ، چون این طائفه نیز بحق شهادت دادند ، پس هر شهیدی شفيعی است ، که مالک شهادت است ، چیزیکه هست این شهادت ، همانطور که در سوره فاتحه گفتیم ، و بزودی در تفسیر آیه : (و کذلک جعلناکم امة وسطا ، لتکونوا شهداء علی الناس) نیز خواهیم گفت ، مربوط باعمال است ، نه شهادت بمعنای کشته شدن در میدان جنگ ، از اینجا روشن میشود : که مؤمنین نیز از شفيعان روز قیامتند ، برای اینکه خدایتعالی خبر داده ، که مؤمنین نیز در روز قیامت ملحق بشهداء میشوند ، و فرموده : (و الذین آمنوا بالله و رسله ، اولئک هم الصدیقون ، و الشهداء عند ربهم ، و کسانی که بخدا و رسولش ایمان آوردند ، ایشان همان صدیقین منبع: پایگاه حوزه 21552-1552-2 و شهداء نزد پروردگارشانند). ترجمه المیزان ج : 1 ص : 261- 263

"سیمای فاطمه (س) در روز قیامت، (کوثر :: شهریور 1378، شماره 30)

شفاعت دوستان فاطمه از دیگران

عظمت و مقام حضرت فاطمه در روز قیامت چنان است که خداوند به خاطر فاطمه به دوستان آن حضرت نیز مقام شفاعت می دهد. امام باقر (ع) به جابر فرمود: جابر! به خدا سوگند، فاطمه (س) با شفاعت خود در آن روز شیعیان و دوستانش را از میان اهل محشر جدا می سازد. چنانکه کیوتر دانه خوب را از دانه بد جدا می کند.

هنگامی که شیعیان فاطمه همراه وی به در بهشت می رسند، خداوند در دلشان می افکند که به پشت سر بنگرند. وقتی چنین کنند، ندا می رسد: دوستان من!

اکنون که شفاعت فاطمه را در حق شما پذیرفتم، نگران چه هستید؟

آنان عرضه می دارند: پروردگارا! ما نیز دوست داریم در چنین روزی مقام و منزلت ما برای دیگران آشکار شود.

ندا می رسد: دوستانم! بر گردید و بنگرید و هر که به خاطر دوستی فاطمه شما را دوست داشت و نیز هر که به خاطر محبت فاطمه به شما غذا، لباس یا آب داده و یا غیبتی را از شما دور گردانیده همراه خود وارد بهشت کنید. (تفسیر فرات کوفی، ص 114)

به سوی بهشت

فاطمه (س)، پس از شفاعت از دوستان خود و فرزندانش و رسیدگی به شکایتش در دادگاه عدل الهی به فرمان خدا، با جلال و شکوه خاصی وارد بهشت می شود. پیامبر اکرم (ص) می فرماید: روز قیامت دخترم فاطمه در حالی که لباسهای اهدایی خداوند را که با آب حیات آمیخته شده، پوشیده، محشور می شود و همه مردم از مشاهده این کرامت تعجب می کنند. آنگاه لباسی از لباسهای بهشت بر وی پوشانده می شود. بر هزار حله بهشتی برای او با خط سبز چنین نوشته شده است: دختر پیامبر را به بهترین شکل ممکن و کامل ترین هیبت و تمامترین کرامت و بیشترین بهره وارد هشت سازید. پس، فاطمه (س) را به فرمان پروردگار در کمال عظمت و شکوه، در حالی که پیرامونش هفتاد هزار کنیز قرار گرفته، به بهشت می برند. (ذخائرالعقبی، ص 48)

استقبال حوریان بهشتی

رسول خدا (ص) به فاطمه (س) فرمود: هنگامی که به در بهشت می رسی، دوازده هزار حوریه، که تاکنون به ملاقات کسی نرفته و نخواهند رفت در حالی که مشعل های نورانی به دست دارند و بر شترانی از نور که جهازهایشان از طلای زرد و یاقوت سرخ و مهارهایشان از لؤلؤ و مروارید درخشان است سوارند، به استقبال می شتابند. پس وقتی داخل بهشت شدی، بهشتیان به یکدیگر ورودت را بشارت خواهند داد و برای شیعیان سفره هایی از گوهر، که بر پایه هایی از نور برقرار ساخته اند، آماده می سازند و در حالی که هنوز سایر مردم گرفتار حسابرسی اند، آنان از غذای بهشتی می خورند. (بحارالانوار، ج 43، ص 227)"

بگذریم از مقام خیالی فاطمه جوانمرگ شده و توجه ناکجا آبادی محمد به فاطمه که وی را در سن 8 یا نه سالگی به خانه نکبت علی ابن ابی طالب آدمکش فرستاده بود و اصلاً شناخت و علاقه کافی به دخترانش نداشت و توجه به اولاد مؤنث سنت اعراب صحراگرد نبوده است. آن محمد و علی که در میان مدینه 600 تا 800 نفر عرب یهودی بیگانه را به جرم بی طرفی و عدم طرد آیین نیاکانشان و در اصل برای غصب اموالشان سر بریده و بر چاههای دسته جمعی ریخته بودند. خمینی هم مطابق سخنرانی دیر پخش شده خود با استناد به همین واقعه بسیار جنایتکارانه دست به کشتار زندانیان سیاسی مخالف جمهوری اسلامی زد. محمد برای وحدت اعراب و تبدیل ایشان به نیروی نظامی نیرومند کار سترگ مثبتی در حق ایشان انجام داد. کار سترگ منفی از بین بردن دموکراسی قبیله ای و آزادی عقاید و آراء بود که حال در عهد دموکراسی جهانی به شدت بروز کرده است و محمد در آنجا تبعیض شدید دینی و سرکار گذاشتن مردم را با نمازهای مکرر روزانه (و عواقب مخرب هپروتی شدن مسلمین) و همچنین روزه یک ماهه سالانه فقیر کش را نشانده است. نتیجتاً کویر فرهنگی بشری به رقم بالای یک میلیارد مسلمین را به ارمغان نهاده است.

جواد مفرد کهلان

درفش کاویانی

<http://derafsh-kaviyani.com/parsi/>

